

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionalista

VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES.—Dante.

AL CEL SIA

Mossen Jascinto Verdagner

¡HA MORT!!

L' il·lustre trovador de la nostra terra, pera la quina la seva harpa may s' havia desafinat, ha mort al ensemps que 'l sol boquejava al bell puig de les montanyes per ell tantes voltes immortalisades ab cantichs gloriosos que no han de parar may mes.

Ha mort lo poeta que 'n llurs cants feu ressonar per tot lo mon la nostra llengua estimada; lo cantor de les nostres glories patries, lo polsador d' aquella lyra daurada, vibrant y harmònica que feu surar per les aygues del Atlàntich les notes cadencioses de la patria catalana y ventejar pels montans del Canigó l' ayre doleïssim de les nostres tradicions.

De dol n' está Catalunya; plorosa la Verge moreneta y ennugats los cors de tots los fills d' aquesta terra benehida, per Den posada á proba en los moments mes culminants de la seva reivindicació, durant la quina la dalla de la mort hi va segant preuhades vides ab les que s' hi soterra lo dalit de tot un poble, l' aspiració d' una rassa nova encarnada ab lo mateix esperit qu' informá la existencia dels insignes patricis qu' un jorn ho sacrificaren tot per la nostra ben volguda patria.

Quan totjust Catalunya 's donava compte de la catástrofe produhida per la mort del gran patrici Dr. Robert, una altra commoció la enfonza pels avenchs y les tenebres ab la desaparició del conreuhador de nostres lletres, del inspirat poeta de les grandeses patries, idel pobre Mossen Cinto Verdagner!.... es-

pill de la antiga Iberia, gloria de Catalunya, admiració del mon, estel esplendent del Art.

¡Ha mort Mossen Cinto!.... Per tot arreu se sent vibrar la mateixa exclamació..... ¡Ha mort Mossen Cinto!.... l' áliga altivola que sorprengué 'ls cants del espay y ab ells les harmonies potentes y suaus, les vibrants y sonores; les ritmiques cadencies reflades pels aucells.... ¡Les cordes de sa lyra no harpejarán may mes!.... May mes sortiran de sos teixits tremolosos los cants épichs de la patria, los accents mistichs del angels, los gemechs del poble esclau..... l' esclat de les brises de la mar qu' un jorn se confongueren ab la flayror de la flor boscana qu' encatifa los cims y les fondalades de la montanya sagrada.

Ha mort allí hont ell volia viurer; recolsat en lo relleix del montany de Vallvidrera, rebent la salutació del Sol, gayrebé al toch del Angelus, en la mateixa hora en que la lloca s' adorm ab los pollets, que mort l' oratje y qu' escomença 'l silenci dels aucells.

Ha mort com ell volia viurer: recolsat á la montanya y ovirant los mogots del Montserrat.

Ab planys de fel cantá Mossen Cinto la *Mort de escola*; ab planys de fel cantarà la escolania l' etern mutisme del mes preuhat rossinyol d' aquelles serrallades, d' aquell que plé d' anyoransa tan bé sapigué cantar:

PARTINT

Mon cor á Catalunya mes s' aferra
quan la tinch jay de mi! d' abandonar:
m' agraden les zumzads de la mar,
pero mos ulls se giran cap á terra.....
Me mira somriant mes alt estel
en l' espinós viatge de la vida;
bé m' agrada ma terra benehida,
mes! jay! mos ulls se giran cap al cel!

¡Preguém pera que 's compleixi 'l seu desitj y pera que desde 'l cel se desvetlli per Catalunya,

á la quina ell tan practicament ha estimat.

Francesch Mestre y Noé.

Tortosa, Juny de 1902.

L' ENCIS

Entre 'ls arbres de l' illa delitosa enamorat Gentil está adormit, son los fionjos coixins aont reposa de farigola y xuclamel florit.

Verts jecçamins de torcedices

[branques] li fan de cortinatge y cobrecel, donant ab sa estelada de flors

[blanques] flayre al zefir, á les abelles mel.

Com les rosses abelles, quan l'

[oviran] van á veurel les gojes ha plañer, lo vollejan, aguaytan y remiran, com son més rich brillant un argenter. Los dos archs de ses celles fins y

[hermosos] l' una ratrau, l' altra son omple front, l' altra sos llavis de clavell descelosos hont lo somris placévol may se fon;

eixa 'l cabell de seda que rosseja com la claror primera del mati, s' escampa, s' rutila, s' esbadia, oneja, riu que trena ses ones ab or fi.

Ab ma atrevida una li trau l' espasa y en ella 's mira com en clar espill, com nin que juga ab una ardenta

[brasa] sos tendres dits posant en greu perill.

Mes ja tallant les erbes que 'l

[sostenen] y testes sosteninties per llur peu, al cavaller totes plegades prenen, signantloho rihenta Flordeneu.

De violers y moltes en llitera ab silenci lo duen al estany hont fricosa una góndola l' espera, com lo cisne de gebre dins son bany.

Així en son breç de vimets y

ridorta sens adonarsen son angélich niu, una amorosa mare lo transporta en plácit són mentres está dormint.

Llisquívola es la proa y cisellada pe 'l més traçut pastor del Pirineu. en la toya de flors ab que está ornada se veuhén les mans d' or de Flor-

[deneu] A cada banda vogan tres remeres de vert vestides, com lo més d' Abril, soltes al vent les fines cabelleres, per si calen més llaços c Gentil.

A la primera y més suau remada, se posan totes sis á reflar; així entre onada perlejjant y onada, reflan sis sirenes de la mar.

—Somia!—cantan,—somia deixa volar ton cor bell, mentre 'l somni no 's desnia, com de sa blanca l' auçell.

Aygues de neu te breçotlan te vetllen cors virginals, aixam d' abelles que volan del teu hermós al encalc.

Los somnis son unes ales per volar dintre i' edem; mentres dins tu te regales nosaltres te breçarem.

Te breçarem sobre roses, tot cantante un himne dolc, de dia, 'l de las aloses, de nit, lo dels rossinyols.

Somia, Gentil, somia, deixa volar ton cor bell,

mentre 'l somni no 's desnia, com de sa branca l' auçell.—

(Del Canigó.)

Mossen Jascinto Verdagner

Es tan immensament gran la personalitat del poeta de «L' Atlántida», tan colossal la seva obra, que no sabem com fernos ho pera encabirla dintre d' una senzilla ressenya de datos biográfichs, per altra part ben coneguts de tothom, donchs la popularitat de que gosaxa Mossen Cinto feya que tothom ne tingués esment, ja que cada una de las glorias del eximi poeta era una gloria pel nostre poble, y cada nou llorer que afegia á la seva espléndida corona ne representava un de més pera la corona de la patria.

Mossen Jascinto Verdagner va neixer á Folgarolas, població propera á Vich, el dia 17 d' abril de 1845, de manera que al morir, el poeta tenia 57 anys.

Els seus pares eran senzills pagesos y propietaris rurals, per més que 'ls seus bens de fortuna estavan molt lluny de valer lo que representava 'l capital de la seva honradesa, amor al treball

y virtus meritissimas que'ls adornavan.

En el mateix poble de Folgarolas, Mossén Cinto va rebre la primera instrucció, com ell mateix ens ho conta en aquesta cisel·lada estrofa:

«Jo tenia cinch anys; anava á estudi en mon humil poblet de Folgarolas, de mos pobres esplets digne preluí, portava sota 'l bras les beceroles.»

Quan va entrar á la joventut, sentintse cridat per la vocació eclesiàstica, va ingressar al Seminari de Vich, iniciantse allí la seva afició als estudis literaris y encomanantla á molts altres que varen sembrar la llevó del esbart de poetas vigatans, molts dels quals son avuy honra de las lletres catalanas.

En 1861 va obtenir las primeras distincions als Jochs Florals de Barcelona, consistentes en un premi extraordinari, per la seva composició «A la mort den Rafel de Casanova», y un accésit a la *Englatina*, del que 'n fou guanyadora la seva poesia «Los minyons den Veciana». Cinch anys després eran llorejadas en el mateix certamen anual las sevas composicions tituladas «Nit de sanch», «Sospirs de l' ánima»; y «Al heroe montanyenc en Joseph Manso.»

Allavors va ser quan la gent de lletres de Catalunya va comensar a fixarse en la personalitat del poeta que havia de despuntar haviat per demunt dels altres, fundan en ell las esperansas mes falagueras que no varen trigar a realisarse bon punt el jove escriptor vigatà arreconant la barretina y 'l jech ab que 's presentava a recullir els premis als Jochs Florals, va comensar a vestir la sotana de sacerdot, esperansas que anys després, ab motiu de la publicació de «L' Atlántida», recorda va a mossen Verdaguer l' eminent Frederich Mistral en la carta de felicitació que ab aquell motiu va dirigirli: «Oh insigne cantor, haveu complert sobradament las promesas que de jove vareu fer Recordo encara aquellas magnificas festas de Barcelona en que us vaig trobar, y en que, modest estudiant, cobert el cap ab la barretina morada, us baren acostar a mi ab tanta gracia com entussiasme; tots, bé ho recordo prou: confiavan en vos: Tu Marcellus eris! haveu realisat centuplicadas las esperansas que en vos va fundar la patria.»

L' aparició de Mossen Jascinto Verdaguer en els Jochs Florals va senyalarse dintre la poética institució y en els anals de la literatura catalana, com el comensament d' una novh época que venia á senyalar nous horizons a la poesia de la terra, despullantla de la encarcarada cota de malla ab que l' havian vestit els poetas del romanticisme pera habillarla ab un trajo més personal y característich, ab la popular y airosa barretina catalana que tan honorada 's va veure un dia á la testa del poeta montanyench, que en la modestia que may l' ha desamparat, l' enlairava en la seva condició de pagés que proclamava en els següents versos:

«Poeta y llaurador só,
y faig la feina tan neta
que llauro com á poeta
y escrich com á llauradó.»

Varen pasar set anys sense que mossen Cinto, seguint el consell dels seus professors, prengué part en el certamen dels Jochs Florals.

L' any 1870 va ordenarse de prebere, cantant missa 'l dia 2 d' octubre del propi any, y essent nomenat Vicari de la parroquia de Vinyolas.

Llavoras vá tenir efecte la reaparició del poeta mes inspirat y personal que may, guanyant un altre premi ab la poesia «La Batalla de Lepant», y conseguint en 1877 el triomf mes grande de la seva historia literaria ab el premi adjudicat a la seva magistral «Atlántida», que va fundar la epopeya catalana, el grandios poema del qui 'n diu, l' esmentat poeta provenzal, que després del «Paradise lost», de Milton, y de la «Chute d' un ange», de Lamartine, en cap s' havian tractat tan grandiosament las primordials tradicions del mon.

Aquesta obra colossal va ser empresa per l' ilustre poeta, segons propia confessió, quan no coneixia més món que 'l que limitayan las montanyas del Plá de Vich, y no havia vist el mar sinó en pintura, acabantse 'l poema *per si mateix*—com diu també 'l seu autor—quan havent entrat de capellá en un dels barcos propietat del marqués de Comillas, seguint una prescripció facultativa, va visitar las islas Canarias, las Azores y l' América, recullint tradicions y estudiant els llochs que havian sigut testimonis d'

aquell gran cataclisme geològich.

«L' Atlántida», publicada per primer cop al volum de las composicions dels «Jochs Florals» del any que va ser premiada, fou impresa després, en tomo apart, costejant don Antonio Lopez aquella magnífica edició, en la que hi figura la traducció castellana que 'n va fer don Melchor de Palau, costejantla la Diputació Provincial de Barcelona.

«L' Atlántida» que va ser dedicada pel seu autor al senyor Marqués de Comillas, va constituir l' exit literari més llegendari de Catalunya, mereixent universals elogis y traspasant ben aviat las fronteras de Catalunya y d' Espanya, donchs a més de l' esmentada traducció castellana, ne van fer d' altres en el mateix idioma el senyor J. M. de Despujol y Diaz Carmona, en francés els senyors Pepratx y Savine, en inglés en Bonaparte Wyse, en italia Sugerri, y en Nevatti y en provenzal per en Monne.

En Mistral també 'n té traduïts alguns fragments á la parla de Provenza.

Posterior a 'n aquestas traduccions en va apareixe una d' alemanya editada ab gran luxo.

En els mateixos Jochs Florals va serli premiada á mossen Jascinto Verdaguer la seva coneguda «Oda á Barcelona» de la que se 'n va fer una gran tirada per compte del Ajuntament y que ha merescut aixis mateix ser objecte de varias traduccions.

Ab las sevas poesias «Flor de la tortra», «Sant Francesch s' hi moria» y «La barretina», que varen obtenir premis ordinaris els anys 1873, 1874 y 1880 respectivament, va guanyar mossen Cinto el codiciat titol de mestre en Gay Saber, essent proclamat en el darrer dels anys esmentats, y en el següent va ser president del Consistori dels Jochs Florals.

Després dels seus viatges a América, mossen Cinto va entrar com almoíner a casa 'l marqués de Comillas, d' ahont y va sortir al cap de forsas anys, comensant desde allavors ensá la tongada més deplorable en l' historia del egregi poeta, en la que va inspirarhi las sevas «Flors del Calvari».

D' aquesta época de la vida

del eminent escriptor, no 'n cal fer memoria, perque tots la recordém, y per altra banda 'ns exposariam á obrir feridas difficilissimas de pellar.

Mossen Jascinto Verdaguer va ser nomenat pel Bisbe d' aquesta diócesis, ja difunt, doctor don Jaume Catalá y Albosa, beneficiat de la parroquial iglesia de Bethlém d' aquesta ciutat, cárrech que ha exercit fins á la mort ab un zel, humilitat y modestia edificants, virtuts meritissimas que atresorava per demunt de totas l' ánima de mossen Cinto y que varen impedirli acceptar las canongias que més d' un cop se li havian ofer.

No es d' aquet lloch, ni las dimensions ja excessivas d' aquest article ho eonsenten, apuntar conceptes y judicis crítics de las demés produccions del gran poeta que acaba de finar; sols dirém que ja lirich, ja místich, ja épich, estava á l' altura de la sevy fama y era un dels comptats escriptors catalans conegut y apreciat en el seu just valer, en tots els pobles d' Europa.

Completan la llista d' obras de mossen Verdaguer, havent sigut objecte de traduccions en diferents idiomas gairebé totas ellas, las que a continuació ressenyém:

«Canigó», poema pirinàich digne porió de «L' Atlántida»; «Idilis y Cants místichs», potser l' obra en que més se revela la personalitat del poeta; «Cansons de Montserrat»; «Llegenda de Montserrat»; «Montserrat»; «Caritat»; «Patria»; «Collecció de cántichs religiosos del poble»; «Lo somni de Sant Joan»; «Jesús Infant» (Bethlém, La Fugida á Egipte y Nazareth); «Excursiones y viatges», model acabat de prosa catalana; «Pasió de Nostre Senyor Jesucrist»; «Nerto», traducció catalana del poema den Mistral; «Dietari d' un pelegrí á Terra Santa»; «Roser de tot l' any»; «Salteri Franciscá», «Flors del Calvari», ja esmentadas; «Cántichs del mes de maig»: «Sant Francesch»; «Santa Eulalia»; «Aires del Monseny», y las dalicadissimas «Flors de María», publicadas darrerament.

D' Algunas d' aquestas obras se n' han fet variae edicions. De «L' Atlántida» sola n' hi han set...

Mossén Cinto tenia acreditada fama de folk-lorista, posseïent, com ho té acreditat en la majoria de las sevas obras, coneixements vastíssims sobre las llegendas y tradicions catalanas y forasteras, recullidas de llavis del poble en el sen fi d' excursions que havia realitzat, ab una fé y entusiasmisme notables, enriquint per aquet procediment els tresors de la nostra literatura ab obras com el «Canigó», que es filla de las inspiracions recullidas per mossén Cinto en la seva arriscada excursió als Pirineus catalans.

Ha mort l' eminent Verdaguier, en el plé de la seva gloria no sobrepujada per cap altre escriptor catalá, en la finca que posseïx á Vallvidrera l' alcalde de Sarriá don Ramón Miralles, oferta per l' esmentat senyor pera que servis de santuari previsual al ilustre pacient que si hi atrobat la mort, no li ha faltat el consol, de veure l' hermós espectacle que han ofert totas las clases socials de Barcelona, no faltant un dia a interessarse per la salut del eminent poeta, tot procurant ferli mes suportable la seva situació, durant el curs de la llarga malaltia que ha obert pas á la mort, arreballant á Catalunya un dels seus fills més predilectes.

¡Que Deu tingui al cel l' ánima de mossén Jascinto Verdaguier.

A Jesús coronat de espines (1)

Christum regem spinis coronatum; venite, adoremus.

I
Jo dels misteris del Sant Rosari sempre granejo los de dolor, y á cullir roses vaig al Calvari, ¡no les mereixo les del Thabor!

II
Dau les coronas á qui les vulla; les de la terra s' han de marcir, jo 'n vull un altra que 'l ven no [esfulla: mes ab la vostra la haig de teixir!

III
La poesia que he tan aymada voléu llevarme de brot en brot? ¿Voléu la lira d' or que m' heu dada? Prenéu ab ella mon cor y tot,

IV
Donáu als altres honor y gloria, á mi 'is oprobis, burla y menyspreu; no vull la palma sens la victoria. ma palma sia la vostra creu.

V
Dau á altres llavis vostres oracles; vostra ciencia dau á altres fronts; á má mes pura vostres miracles: jo més m' ostimo vostres afronts.

VI
Donáu als pobres vostra riquesa, donáu als tristos vostre sorrís; mostráu als cegos vostra bellesa, dolsa bestreta del Paradís.

VII
Sian les vostres olors divines por qui vos baja robat lo cor: jo sols demano vostres espines, ¡oh Rossa vera del méu amor!

Jascinto Verdagner, Pbre.

Setmana Santa de 1893.

(1) Aquesta poesia fou escrita ab motiu de una vil calumnia de que fou víctima l' ilustre poeta, qui no sols no volgué ell defendres, sino que fins privá que fos portat als tribunals lo culpable.

Aquesta es la vengansa que pren del calumniador.

L' enterro de Mossén Cinto

May ha vist Barcelona una manifestació de condol tan gran. Es una despedida apoteósica que 'l poble catalá ha fet al eximí poeta nacional.

No cal nomenar persones ni incorporacions puig que al passeig triomfal del cos de Mossén Cinto hi ha concorregut tota Barcelona y ab ella nombroses comissiens d' Ajuntaments, entitats y associacions de tota Catalunya y de fora d' ella. La plassa de la Pau ab tot y esser tan espayosa, resultá petita pera la gernoció, qu' ab l' ánima entristida, desfilava pel davant de les despulles del insigne trovador de Montserrat.

Presidí l' enterro l' Ajuntament, lo Cardenal Cassañas, lo Governador, lo Ministre d' Instruició pública, y 'l General Castellví, en representació, aquest últim de S. M. lo Rey.

De la caixa mortuoria hi penjaven setse glasses portades per representants de la Diputació á Corts y provincial y per altres persones en representació de la noblesa, del comers, de les Arts y una d' elles pel Alcalde de Valencia.

Los balcon y terrats dels carrers del tranzit may s' han vist mes atapahits de gent. Tots los farols encesos y endolats.

La premsa de la ciutat comptal y la de la major part dels periodichs catalanistes de fora hi han enviat representants, essentho de LA VEU DE TORTOSA lo nostre redactor D. Manel Canivell.

La falta de temps y d' espay ens priva de ressenyar aqueixa grandiloquent manifestació de dol tributada al Monarca dels poetas, al may prou ben plorat

amich nostre Mossén Jascinto Verdaguier.—R. I. P.

La festa del Sagrat Cor á n' al Jesús

Tots los anys sol esser la diada del Sagratíssim Cór de Jesús un dia de ver entusiasme y diliri pel poble del Jesús y per tota la gent del voltant; mes enguany ha vessat á dojo l' alegría de tots los cors, ab lo motiu de la carrosa triomfanta que 's passejá magestuosa pels carrers de dit Arrabal la mateixa vespra de la solemnitat esmentada.

Consistia 'l carro triomfant en un cotxe de bona llargaria y amplaria, tot éll vestit de róba y banderóles de colors nacionals, enjoyat per davant ab 'l escut d' Espanya, y pels costats ab los escuts de Catalunya y Manresa, que, col·locats sobre gavelles d' escayentes banderes, brillavan hermosos y encantadors. Vorejava 'l carro una llarga tréna de murtra sembrada de flors, que penjada á tall de garlanda de sis columneres ben repartides á dalt del carro, li donava la figura de una verdadera carroça. Sobre 'l jóch de rodes de darrera s' aixecava una gróssa bassamenta pentagonal ab cinch assientos, coronada d' un mon de flors; demunt del qual s' hi agantava l' encisadora estatua del Cór dolcíssim de Jesús, á qui emmantellava un tálam sostingut per quatre ayroses barres eogarladaes ab cadena de murtra teixida de roses, que tenian tota la fuyssó de quatre columnes salomóniques. Als péus de l' estatua de Jesús séyan les cinch parts del mon, ben simbolisades per cinch noyets vestits com cal y tal com l' art demana, que representaban, aixis arreserades á sos péus, lo reynat del Senyor sobre totes elles y liur vassallatge. A la part devantera, y sentadets en dos banchs ben guarnts, si hi végan belluguejá 'ls caparréts de cinchs ángels que figuravan sè 'ls telars de dites parts del mon. Aquést conjunt armónich, que tot éll descansava sobre quatre rodes cubertes de flors, y mogut per cinch matxos coronats de rumbosos plomalls blancs, li donava un ayre de magestat y grandesa tanta que gayre be semblava fantástich. Acabavan de caure es vuytl quan arrancá 'l cotxe clós per davant y per darrera per nou caballs, endiu-menjat los que 'ls muntavan com los dies de gala ab gracios élm de blanca cabellera, y penjant ensemps de ses llances ben treballats escuts de róaa baix la fórmula de penons.

L' ordre de la religiosa cabalgata era quets: davant de tots el corneta d' ordres, qui á estones retilava ab garbo 'l tóch de caballeria; seguia 'l Comandant cubért son pit de créus, y onejant ab l' esquerra l' escut del Aqostolat de l' Oració, y ab la ma dreta vibrant l' espasa; rera 'l comandant seguían dos parélles de fadrins á caball, que enlayravan, la primera, senyeres nacionals respectivament, y la segona, 'ls escuts de St. Ignasi de Loyola y St. Francisco Xavier; desseguida 's veyan els cinch matxos ab sos plomalls que tiravan coratjosos ab la carroça, y eran menats per cinch Congregants de Maria Inmaculada, quatre vestits d' estrét y posats dos per banda, y 'l quint cabalcant de postilló ab traço del sigle XVI, 'l primer matxó; los quals, juntament ab tres dignes membres de la Junta del Sagrat Cór, que presidian la festa, vetllavan pel bon seguiment y seguretat de la professó. Després de la Presidencia s' enfilava la banda de Sta. Ce-

cilia, elosa per tres joves també á caball y enjoyats com los altres, que rumbejavan, los tres en ratlla, 'ls escuts de Maria Inmaculada, que anava al mitj, y á dreta, á y esquerra 'ls del Sant Pare y de la Companyia de Jesús. Aquésta simbólica processó 's descapllá hermosa y tranquil·la en mijt de la gentada imensa que per tot arreu la guaytava y entre les atronadores salves de vivas que sovint retrunyian pels carrers del poble. ¡Era verament cativador y cosa hermosa veure l' escut del Sagrat Cór de Jesús enarborarse glorios en mijt dels altres pendons que l'acompanyavan, y entre les aclamacions y cridadissa dels espectadors! Los caballers que 'ls duyan, pareixian á la rója llum de les trenta atxes que 'ls voltavan verdaders heralts que féyan l' escolta al Rey de réys y Senyor de tots los régnes. Tot aná be, gracias á Deu y á la bona germanó dels que hi prengueren part, puig casi be tots eran, ó be congregants del Sagrat Cór de Jesús, ó be de Maria Inmaculada.

L' endemá 'l matí, á dos quarts de sét, digué la missa de comunió general l' Exel·lentíssim é Il·lustríssim señor Bisbe de Tortosa Dr. D. Pere Rocamora. Se tocaren presses á quintecto, y s' exentaren càntichs ben triats pera tal diada. La comunió, á despit de la sega, fou concorreguda; puig passaren de 600 les persones que combregaren, si guent la major part d' elles homes.

A la missa major cantada, que fou la de Rossi molt ben treta, assistí també gran munió de gent, que atenta y devota escoltà 'l sermó que digué, ab l' entusiasme que acostuma, 'l R. P. Giné S. I. En l' hermosos panegirich, que feu lo digne profesor de Teologia, desgranáa la proposició del amor gran que te 'l Cor Santíssim de Jesús envers los homes: gran per la dignitat de la persona que ns ayma; gran pel sacrifici que aqueix amor enclou; y gran per la indignitat dels que tant estima.

A la tarde, allí pels vols de la cinch, comença á sortir la professó, que tots los anys sol esser tan lluhida, y enguany no ho fou menos, puig hi anaren unes siscentes llums. L' obrian los noys de la doctrina y 'ls xich de la Beneficencia darrera de la creu parroquial; seguían les Congregacions de la Mare de Deu y S. Joau Bérchmans, S. Benet de Palerm y S. Roch; Societat de S. Joseph, Congregació de la Inmaculada y St. Lluís Gonzaga y Confraria del Santíssim Sagrament; despres, los Apostolats de l' Oració de Ferreries, del Arraballet de Cristo, de Roquetes y de Tortosa; desseguida venian la Confraria de la Santa Cinta, l' Apostolat de l' Oació del Jesús, la Comunitat dels PP. Jesuitas, alguns capellans de Tortosa, Operaris diocessans, tres Capitolars, y per fi sota tálam, la Sagrada Custodia en un tabernache portat per quatre PP S.I. Feya de Preste 'l molt Il·lustre D. Ramon Tedó Secretari de Cambra: l' Il·lustríssim Sr. Bisbe acompanyat dels Srs. Drs. D. Jaume Cararach, don Rafael Garcia y D. Juliá Ferrer, canonges de la Santa Catedral, anavan á la vora de Nostre Senyor, tancant per últim la professó les autoritats del Jesús. Dos bandes de música «La Lira» y la de «Santa Cecilia» repartides entre les incorporacions, y un piquet d' honor ab la banda de cornetes y esquadra de gastadors ajudaren á fer la festa mes pomposa y solemne.

La gentada fou extraordinaria: les tronades sovintejaren: los fochs artificials y serenata á la nit, molt aplaudits; en una paraula, tant la gent del poble, com la de l' encontrada quedaren verdaderament complaguts y satisfets d' una festa tan bermoea com devota.

¡Sia tot á major gloria del Sagrat Cor de Jesús única font de pau y benauransa pera tot los pobles!

MORESO

Gran botiga de calsat de totas clases

SABATES Y BOTINES D'IVERN

Confecció esmerada pera 'ls que tenen los peus delicats

Casa fundada l' any 1866.

PREUS FIXOS VENTES AL CONTAT.

PLASSA DE LA SEU Y ARCH DEL ROMEU
TORTOSA

Libreria, Comisions y Representacions

DE

D. Obdulio Rodriguez

CARRÉ DE MONCADA, 1
TORTOSA

LA CHERTOLINA

XOCOLATE

LLEGITIM

TURRÓ de CHERTA

CHERTA (TARRAGONA)

Joseph Ricart

INCREDIBLE VERITAT

Unica y veritable ocasió pera gastar los quartos com cal en regalos d' importancia, quin valor supera se npra al seu cost. Objectes d' or de lley garantizat (18 quilats) y enlluhernadors brillants, químicament perfectes, de mes válua, per son constant esplendor y llimpiesa, que 'ls verdaders. Descomposició de llum, llimpiesa, lapidació perfecta, imitació maravillosa.

5.000 pesetas

á qui distingeixi aquestos brillants Alas-ka dels lilegiims. Gran Premi en la Exposició de Paris.

- Anell pera home, or brillant 50 ptas.
- » » » » brillant molt gros 100 »
- Agulla pera home. 25 »
- » » » » » » » » 50 »
- Anell pera senyora ó senyora 25 »
- Arracades (parell) pera senyora 25 »
- Arracades (parell) pera senyora 50 »
- Arracades (parell) pera senyora brillant molt gros 100 »
- Arracades (parell) pera noyas (verdader regalo). 25 »

S' anvien per correu franch de tot gasto, en caixetas certificadas y declaradas mercancias, pera tota Espanya y Illas.

No se servirá cap pedido que no vinga acompanyat de son import en billets del Banch d' Espanya, en carta certificada ó valor declarat.

Pera la mida de les anells basta pendrer ab un fil la grossaria del dit.

No s' fan desquents; no s' donen representacions ni s' envien catalechs, dibuixos ni mostrars.

Al comprador que no estiga conforme ab la mercancia si li tornarán los quartos totseguit.

Dirigirse al representant general y únich de la Societat d' Or y Brillants:

Asis: Aveska, G. A. Buyas, Bono, 104 y 106, Milán. (Italia).

IMPRESMPTA

DE

J. Foguet y Sales

IMPRESIONS PERA 'L COMERÇ: Factures, Cartes, Memorandums, Accions, Sobres, Prospectes, Llietres, Chèchs, Pagars, Circulars, Notes de preus, i stats, Esqueles, Rebuts, Catalechs, Talonaris, Volants, Modelació pera oficines, etc. Impresions ab tinta de copia.—Tituls honorífichs, Etiquetes de totes clases, Invitaciones, Targetes, Participacions de casament, de naixement, De primera Missa, De Professiò Relligiosa, Recordatoris y tota clase de treval's de fantasia.—Especialitat ab impresions artístiques sobre satí, papé japonés y pergamí, Vinyetes modernistes y characters gòtichs del sigle XV Varietat de clixés pera goigs y escapolaris, Targetes visita desde una peseta lo cent.

IMPRESIO DE OBRES DE TEXT: Periodichs, Revistes, Memories, Reglaments, Follets, Obres científiques y Literaries, et. Esqueles de defunció, Impresos ab tinta blanca sobre papé negre ó cartolina, Treballs artístichs á varies tintes. Cromos pera felicitacions y Carnets pera festes y menús, Impresió de targetes postal.

Plassa del Hospital, 5, TORTOSA.

ARTHUR MESTRE

Gran surtit de Petaques, Paraygües, Pipes, Parasol, Bastons, Colls, Punys, Mitjes, Mitjons, Juguets, Puntilles, Brodats, Perfumeria, Acordeons, Objectes pera regalos, y tota clase d' articles pera barbers.

GRAN SURTIT DE QUARTINES JAPONESES EN CARTO LE TOTES MIDES Y VENTALLS DE TOTES CLASES, CÓRBATES, QUINCALLA, GUANTS, etc.

Carrés d' En Carbó 11 y 13 y Pescadors 1.
TORTOSA.

Libreria fundada 1 sigle XVIII

Francesch Mestre TORTOSA

PUBLICACIONS CATALANES:

- Obres de Mossen Jascinto Verdaguer
- » » » » Tomás A. Rigualt
- La Santa Missa—llatí y catalá—pasta 1 peseta
- Lo catalá devot—nou devocionari—pasta 1 peseta
- Los set diumenges de San Joseph—pasta 1 peseta
- » » » » rústica o'50 peseta
- Doctrina cristiana—cartonet—o'50 peseta

DEPÓSIT DE PAPERS, CROMOS Y ESTAMPES